

РЕШЕНИЕ

№ 5295

гр. София, 01.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 07.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2135** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на [фирма] – [населено място], чрез пълномощника си Адвокатско дружество „Г. и С.“, срещу мълчалив отказ на главния архитект на Столична община да се произнесе по заявление № САГ19-ГР00-2473/1/12.11.2020г. за издаване на виза за проектиране на жилищна сграда с подземни гаражи.
В жалбата и в депозираното писмено становище са развити доводи за незаконосъобразност на мълчаливия отказ, като постановен при съществено противоречие с процесуалния и материалния закон. Сочи се, че по делото няма данни административния орган да е извършил проверка по подаденото заявление и приложените към него документи, както и такива да е указал отстраняване на недостатъци по реда на чл.30, ал.2 от АПК. Посочва е, че съгласно заключението на назначената и изслушана съдебно-техническа експертиза действащия ПУП предвижда застрояването на имот с идентификатор № 68134.803.1080, с плътност, свободна площ и коефициент, съгласно вписаното в процесното заявление и не са налице пречки да бъде издадена поисканата виза за проектиране. Навеждат се доводи, че в случая е неприложима хипотезата на чл.54, ал.1, т.5, вр.чл.27, ал.2, т.2 от АПК, както и, че по делото не е налице нарочен акт за спиране на административното производство. Прави се искане съда да постанови съдебно решение, с което да отмени мълчаливия отказ. Претендират се съдебно-деловодни разноски, съгласно представен списък.
Ответникът – главния архитект на Столична община - редовно призован, изпраща

процесуален представител, който моли жалбата да бъде отхвърлена, по доводите, изложени в съпроводителното писмо по изпращане преписката в съда. В същото се релевира съображения, че пред административния орган е депозирано заявление от жалбоподателя с вх. № СА19-ГР00-2473/15.11.2019г. идентично с настоящото искане и доколкото производството по него не е приключило, са налице предпоставките по чл.54, ал.1, т.5, вр.чл.27, ал.2, т.2 от АПК, което от своя страна обуславя спиране на производството по процесното заявление, поради което съгласно чл.54, ал.3 от АПК сроковете, предвидени за издаване на акта не текат. Сочи се, предвид наличието на предхождащо заявление с идентичен предмет и страни, не е налице мълчалив отказ за произнасяне по заявление № САГ19-ГР00-2473/1/12.11.2020г., макар и жалбоподателя да не е депозирал изрична молба за спиране на производството по заявление вх. № СА19-ГР00-2473/15.11.2019г., а отделно от това с процесното заявление е поискано и изменение на действащия план за застрояване, относно предвидената възможност за застрояване от М/Г+5 на М/Г+7. Поддържа се, че жалбата е процесуално недопустима, алтернативно по същество неоснователна и недоказана. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, претендиран от жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка. С нотариален акт № 145, том II, дело № 236/2019г. жалбоподателя се легитимира като собственик на поземлен имот с идентификатор 68134.803.1080 по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-95/18.12.2015г. на изп.директор на АГКК, последно изменение със Заповед № 18-1944/21.02.2019г. на началника на СГКК-С., находящ се в [населено място], район „И.“, площ 616 кв.м., трайно предназначени на територията: урбанизирана, начин на тайно ползване :за друг вид застрояване, номер по предходен план 1080, кв.22а, парцел IV.

Със заявление № САГ19-ГР00-2473/15.11.2019г. [фирма] поскали гл.архитект на СО да издаде виза за проектиране на жилищна сграда с подземни гаражи в собствения им УПИ IV 1080 за ЖС, имот с идентификатор 68134.803.1080, кв.22а, м. „Д.“, район „И.“. Към него било приложено мотивирано предложение за виза, в което било посочено, че предложението предвижда издаване на виза за проектиране на свободностояща жилищна сграда, бъдещите инвестиционни намерения предвиждали партерното ниво да е с гаражи към лицата апартаменти към вътрешния двор, а подземното ниво изцяло за гаражи и паркоместа. Бъдещото застрояване предвиждало пълните изискуеми отстояния към странични регулационни линии и дъно, а именно 1/3 Н към странични регулационни линии и минимално отстояние от бм. към дъно. Застрояването към улицата се предвиждало да е на уличната регулационна линия. Съгласно изискванията на чл.134, ал.6 от ЗУТ жалбоподателя поискал етажността от М/Г+5 да бъде дадена в М/Г+7 в зоната, дадена в графичната част, спазвайки всички отстояния и градоустройствени показатели. Приложили и останалите, посочени в заявлението документи, вкл. комбинирана скица за пълна или частична идентичност на имота, съгласно чл.16, ал.3 от ЗКИР.

Със заявление № САГ19-ГР00-2473/1/12.11.2020г. [фирма] отново депозирали горесцитираното мотивирано предложение за издаване на виза за проектиране.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:
Жалбата е подадена срещу мълчалив отказ за издаване на виза за проектиране по чл.140, ал.1 от ЗУТ, който представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК и чл.214, т.2 от ЗУТ. Съгласно чл.215, ал.1 и ал.4 от ЗУТ, индивидуалните административни актове по този закон, отказите за издаването им и административните актове, с които те са отменени или оставени в сила, могат да се обжалват пред съответния административен съд по местонахождението на недвижимия имот в 14-дневен срок от съобщаването им, респ. в 14-дневен срок от изтичане на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Относно срочността на съдебното оспорване, в случая не е приложима общата разпоредба на чл. 149, ал. 2 АПК, предвиждаща едномесечен срок за обжалване на мълчалив отказ, чийто начален момент е изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Срокът за оспорване на актове по ЗУТ е 14-дневен, уреден в чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, която е специална спрямо чл. 149, ал. 2 от АПК норма и обхваща както изричните актове, така и мълчаливите откази по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК. В случая, по искането за издаване на виза за проектиране административният орган е следвало да се произнесе в едномесечен срок от постъпване на заявлението /чл.140, ал.7 ЗУТ/, респективно от момента на депозиране на заявлението за подаване на допълнителни документи –12.11.2020г, т.е. срокът за издаване на визата изтича на 12.12.2020г., а срокът за оспорване на мълчалив отказ, предвид липсата на произнасяне на ответника по заявлението, изтича на 29.12.2020 г., тъй като 26.12.2020г. е бил официален празник /неработен ден /. Жалбата е постъпила в районната администрация на 18.12.2020г., т.е е подадена в срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона. Извън правомощията на съда е да преценява целесъобразността на административния акт.

Съгласно нормата на чл. 140, ал.7 от ЗУТ, визата за проектиране се издава от главния архитект на общината в едномесечен срок от постъпване на заявлението. Мълчалив отказ ще е налице при неизпълнена процедура и изтекъл срок за произнасяне на компетентния за това орган. Ако компетентният административен орган прецени, че освен представените от заявителите доказателства, липсват и други в изпълнение на изискванията на закона, то негово задължение е да укаже на молителите да представят допълнително такива, като даде указания за това, а не да бездейства, с което бездействие практически засяга интересите на заявителите, които не са в равностойно положение с административния орган. По делото няма данни административния орган да е предприел действия по чл.30, ал.2 от АПК, когато установи, че искането не удовлетворява останалите изисквания на закона, да уведоми заявителя да отстрани недостатъците в тридневен срок от съобщението за това, с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството. Отделно от това по делото няма данни производството по заявление № САГ19-ГР00-2473/15.11.2019г. да е спряно на основанията, предвидени в чл.54, ал.1 от АПК, съответно т.5 от същата разпоредба, доколкото по преписката не е налице изричен писмен акт в тази насока, който от своя страна подлежи на съдебен контрол

по реда на чл.54, ал.5 от АПК.

Съгласно заключението на вещото лице по назначената и приложена по делото съдебно-техническа експертиза, което съдът цени изцяло като обосновано и компетентно, неоспорено от страните съгласно действащия ПУП за поземлен имот с идентификатор 68134.803.1080 се предвижда застрояване с жилищно строителство /ЖС/, като поисканите от жалбоподателя параметри на застрояване с процесното заявление отговарят на приетите от СОС „Правила и нормативи за устройство и застрояване“ за ОУП на [населено място], Жк комплексно /групово/ жилищно застрояване за издаване на виза за проектиране на жилищна сграда с подземни гаражи в него, съгласно предвидените плътност /процент/ на застрояване - макс. 40%, интензивност на застрояване /К инт./-3 и озеленена площ – 40%/. Въз основа на процесното заявление НАГ-С. може и следва да издаде виза на копие извадка от ПУП за УПИ IV 1080, кв.22а за проектиране на жилищна сграда с подземни гаражи, на основание чл.140 от ЗУТ. Устройствовите показатели за всички ПУП, находящи се в районите общини на СО с прилежащите им територии съставляват ОУП на [населено място]. Всеки ПУП е част от ОУП на [населено място], съответно съвместим с ОУП. Представените от [фирма] параметри на застрояване на имота, посочени в обяснителната записка са съобразени с параметрите на застрояване в ОУП на [населено място].

В случая безспорно по делото се установи, че след подаване на заявлението от жалбоподателя на 12.11.2020 г. не е налице произнасяне на главния архитект на Столична община. Съгласно чл. 58, ал. 1 от АПК непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде акт. Отказ за издаване на индивидуален административен акт е налице, когато при посочени обстоятелства в хипотезата на определена правна норма за административния орган възниква задължение за издаване на акт с определено съдържание, т.е. когато по искането на жалбоподателя за овластения от закона административен орган се вменява задължение да издаде индивидуален административен акт.

Съгласно чл. 140, ал. 2 от ЗУТ визата за проектиране представлява копие (извадка) от действащ подробен устройствен план с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти, с означени налични сгради и постройки в него и в съседните имоти и с нанесени линии на застрояване и допустими височини, плътност и интензивност на застрояване и други изисквания, ако има такива, както и допустимите отклонения по чл. 36. Когато кадастралната карта е влязла в сила след влизането в сила на подробния устройствен план, визата се издава върху комбинирана скица от кадастралната карта и подробния устройствен план. Т.е. преди произнасянето си административният орган следва да провери налице ли е КК за имота, кога е влязла същата в сила, преди или след одобряването на ПУП, кои са заинтересованите лица в производството и в зависимост от данните за това да прецени представени ли са всички относими към преписката доказателства. Както вече беше посочено ако направеното искане не удовлетворява изискванията на закона, заявителят се уведомява да отстрани недостатъците в тридневен срок от съобщението за това, с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството, като по делото няма данни подобни действия да се предприети от административния орган.

В случая липсват данни административният орган да е извършил проверка на представеното заявление и документи към него, от която да е видно същите

съобразени ли са с изискванията на материалния закон, респективно необходимо ли е представяне на други относими към искането документи. В случая не са събрани никакви относими и необходими доказателства, не са установени фактите и обстоятелствата от значение за провеждане на конкретното административно производство, които да мотивират невъзможност за издаване на искания административен акт. Административният орган не е положил усилия да изпълни вменените му с нормативен акт задължения, като с това си бездействие е нарушил императивни законови разпоредби и е постановил незаконосъобразен отказ.

С оглед на гореизложеното настоящият състав счита, че мълчаливият отказ по чл. 58, ал. 1 от АПК се явява незаконосъобразен административен акт и на това основание подлежи на отмяна. Приетият за разглеждане мълчалив отказ не позволява на съда да се произнесе по същество за неговата законосъобразност, тъй като не може да замени конкретните мотиви на административния орган, поради което преписката следва да се върне на компетентния административен орган за решаване на въпроса и постановяване на изричен административен акт.

Предвид изложеното, съдът намира оспорения мълчалив отказ на главния архитект на Столична община за издаване на виза за проектиране за незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК административната преписка следва да бъде върната на административния орган, за произнасяне по заявление вх. № САГ19-ГР00-2473/1/12.11.2020г. на [фирма], при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът намира за основателно своевременно направеното искане на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, които следва да бъдат възложени в тежест на Столична община, а именно сумата в размер на 1530 лева, от които 1080 лева, договорено и изплатено вознаграждение за един адвокат, което съдът не намира за прекомерно, с оглед характера на делото и осъществяването по него процесуално представителство, 50 лева - внесена държавна такса и 400 лева депозит за вещото лице, изготвило назначената и приложена по делото съдебно-техническа експертиза.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 3 и чл. 174 от АПК Административен съд – София град, II-ро отделение, 72-ри състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] – [населено място], чрез пълномощника си Адвокатско дружество „Г. и С.“, мълчалив отказ на главния архитект на Столична община да се произнесе по заявление № САГ19-ГР00-2473/1/12.11.2020г. за издаване на виза за проектиране на жилищна сграда с подземни гаражи.

ВРЪЩА административната преписка на главния архитект на Столична община, за произнасяне заявление № САГ19-ГР00-2473/1/12.11.2020г. на [фирма] за издаване на виза за проектиране на жилищна сграда с подземни гаражи, в 7-мо дневен срок от получаването ѝ.

ОСЪЖДА Столична община, да заплати на [фирма], [населено място], ЕИК:[ЕИК] сумата в размер на 1530 лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: